

[Engell]

dragelse af involverede myndigheder og organisationer. Det lægger vi megen vægt på. Et sådant forslag bør efter vores opfattelse ikke give anledning til, at der pludselig opstår yderligere bureaukrati og besværligheder for de virksomheder, der ønsker at etablere sig her i landet. Det må efter vores opfattelse også klart sikres, at de oplysninger, som afkræves virksomhederne, får den nødvendige fortrolige behandling, at der ikke pludselig er oplysninger, som er afgørende for virksomhederne, der siver ud.

Derfor er det også efter vores opfattelse afgørende, at procedurerne tilrettelægges på en sådan måde, at samarbejdet med erhvervslivet kan forløbe tilfredsstillende. Der er i forvejen rigeligt med papirarbejde, lovgivning og bekendtgørelser og cirkulærer, som skal iagttages, når man ønsker at gå i gang med at etablere virksomhed under den ene eller den anden form her i landet, og vedtagelsen af dette forslag bør efter vores opfattelse ikke hvirvle endnu mere papir op.

Som sagt kan vi tilsige fuld tilslutning til forslaget og hurtigt behandling i udvalget.

Leif Hermann (SF):

Så er vi nået frem til en eller anden mellemakt i det problem, der blev taget op i 1985, hvor vi i henholdsvis Miljøudvalget og Markedsudvalget behandlede det direktiv, som ligger til grund for dette lovforslag.

På daværende tidspunkt var det sådan, at vi drøftede det med miljøministeren i et samråd og fra flertallets side opstillede en række betingelser for, at ministeren dengang kunne gå med til direktivet. Det var betingelser, der tog sigte på, at man ikke på nogen måde kunne forstå direktivet sådan, at EF-Kommissionen fik nogen kompetence med hensyn til den fysiske planlægning her i landet.

Ifølge det referat, vi fik – jeg håber ikke, jeg røber nogen hemmeligheder ved at sige det – blev disse forbehold tiltrådt af Ministerrådet i forbindelse med den endelige behandling af direktivforslaget, og derfor kunne miljøministeren hæve de danske forbehold og tiltræde direktivet.

Man kunne, som hr. Engell antydede det, sige, at det her måske ikke betyder så frygtelig meget i dansk sammenhæng. Det er sådan, at vi i meget vidt omfang, når der f.eks. skal gives miljøgodkendelse, skal have oplysninger om

den miljømæssige virkning af den virksomhed, der skal søges godkendelse til. Det er jo sådan, at vi i forbindelse med regionplanlægningen ved større enkeltanlæg i det åbne land selvfølgelig også må gøre os nogle miljømæssige overvejelser.

For så vidt kunne man godt sige, at i den henseende betyder direktivet måske ikke noget, og så kunne vi afslutte vurderingen eller drøftelsen af det forholdsvis hurtigt. Men man kan også godt læse det på en anden måde, hvis man sammenholder bemærkningerne i forslaget med direktivteksten. Så synes jeg, at uklarhederne begynder at melde sig.

De melder sig for det første med hensyn til, om det i grunden, som hr. Engell nævnte det, bare er et spørgsmål om, at vi skaber noget mere bureaukrati, således at vi i forbindelse med fastlæggelsen af regionplanretningslinjerne skal have nogle miljømæssige vurderinger ind, som vi alligevel skulle have haft fat i i forbindelse med kapitel 5-godkendelserne af det pågældende anlæg.

Betyder det, at man på det tidspunkt, hvor regionplanlægningsretningslinjerne bliver lavet, eventuelt i form af specialtillæg, skal komme med den egentlige miljømæssige vurdering, og at de oplysninger, der lægges til grund for den, skal være fremme på dette tidspunkt, medens virksomheden eventuelt kan vente med at etablere sig, indtil den finder det økonomisk fornuftigt eller har andre forhold i orden, der gør, at det bliver aktuelt på et senere tidspunkt? Det fremgår ikke. Hvis det sidste er tilfældet, kan man risikere, at virksomheden alligevel skal aflevere nogle andre oplysninger for at få kapitel 5-godkendelsen.

Det andet problem, der melder sig, synes jeg, er spørgsmålet om: Hvad er egentlig rækkevidden af det, der hedder VVM-tilladelsen? Det er således, at direktivet i artikel 2 definerer en tilladelse på den måde, at det er en »Afgørelse fra den eller de kompetente myndighed(er), som giver bygherren ret til at gennemføre projektet«. Når man så slår op i bemærkningerne, så konstaterer man på side 4:

»Det foreslås, at VVM-proceduren for anlæg på land knyttes til regionplanlægningen, således at den fornødne tilladelse opnås ved godkendelse af regionplanretningslinier, der omfatter det pågældende anlæg.«